Ч. 136. Неділя 30 (17) червня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложеньем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостсвах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна. — Справа водних доріг в комісиї.

На послідним засіданю палати послів по промовах референтів меншостий Фресля і Габермана та референта комісиї Зомера почало ся поіменне голосоване над першим §-ом предложеня про краєву оборону.

Розділ Д. і С. 1 параґрафу принято в поіменним голосованю; они містять в собі виїмки від дволітної войскової служби. Розділи ті принято 263 голосами против 112. Потім принято також §§. 1—7 в виді ухваленім комісиєю. Після ухвали комісиї звучить §. 8: „Мова команди в краєвій обороні є така сама як в в спільній армії, але в зносинах з населенем треба уживати єго рідної мови“. Сей текст, ухвалений комісиєю, ріжнить ся від правительственного предложеня. Посли німецкі, народні і християньско-суспільні поставили внесене, щоби привернути текст правительственного предложеня, після котрого звучать початок §. 8 так: „Мова команди і службова“ (жадають вставленя слів: „і службова“). Окрім сего поставили внесене на перечеркнене послідного розділу, що зачинає ся від слів: „однак в зносинах з населенем“, вставлених на внесенє Мльцоха. Над §. 8 почало ся поіменне голосоване. Коли німецкі социялісти стали голосовати за внесенем комісиї, підносять ся з німецьких лав протести, а з лав правиції грімкі оплески. Ізза гамору і крику перервано голосоване. Внесенє німецких народних і християньско-суспільних послів в справі вичеркненя згаданих слів відкинено 277 голосами против 170. Також відкинено внесенє п. Клеменсевича, щоби „в зносинах з населенем уживати краєвої мови“ 240 голосами против 168.

Внесенє Мльцоха, щоби в зносинах з населенем послугувати ся „мовою сторони“, відкинено 225 голосами против 140. (Протести з з лав ческих аґрариїв). Вкінци начеркнено додаткове внесенє, „що в зносинах з населенем треба уживати рідної мови. §§. 9—11 принято після ухвал комісиї, так само зчеркнено резолюциї ухвалені комісиєю.

Референт Зомер поставив внесенє, щоби зараз приступити до III. читаня. П. Зайц заважив на те, що внесенє Зомера треба трактувати як нагле і відбути наперед дискусию над наглостию, бо після реґуляміну III. читанє може відбути ся щойно в слідуючім дни. І так почала ся дискусия про наглість внесеня.

Пос. Зайц збивав у своїй промові закиди німецких народних послів против социялістів ізза їх голосованя против внесеня Ґроса і Міклясa, доказуючи, що не лежить в інтересі Німців накидати німецку мову як службову там, де она не є потрібна. Бесіду Зайца перервали німецкі народні посли ріжними окликами на які социялісти відповідали в дуже острім тоні. Дискусию замкнено і по промовах пп. др. Ґроса і Смераля ухвалено 303 голосами против 112 приступити сейчас до III. читаня. Після сего ухвалено закон про краєву оборону також в III. читаню. (Грімки оплески).

В тім моменті засіданє перервано, щоби бесідники могли записувати ся до голосу над слідуючою точкою дневного порядку т. є. над буджетовою провізориєю.

Дискусию над буджетовою провізориєю і замкненями рахунків рр. 1894 — 1910 почав референт Штайнвендер. Відтак промовляли посли: Хоц, Пітако, а по них пос. Юл. Романчук.

Пос. Юл. Романчук заявив, що небезпечність заведеня стану ex lex є соромом для народної палати. Великі партиї не можуть тут звалювати вини на правительство. Русини бажають, щоби по закінченю ческо-німецкої угоди подумано також про инші краї і народи, щоби так в Галичині, як і в полудневo-західних краях монархії запанували можливі відносини. Тепер панує ще в Галичині замість закона — самоволя, а замість рівноправности — геґемонія. Русини одержали в останних днях потішаючу заяву з міродатної сторони і ждуть зміни системи. Як довго она не прийде, ли-

---

2)

Матерна любов.

(З мадярского — Олени Беніцкої-Байза).

(Дальше).

— Піду з тобою! — відповіла Фіялочка охотно, але хоч і мала сильну волю, то не мала сили, встаючи хитала ся і була би таки упала, як би єї молодець не був піддержав.

— Ти чи не утомлена? — спитав він єї з сочувством — не іди-ж нині, прийди завтра. Завтра, скоро сьвіт прийду по тебе, коли аж до того часу не буде — за пізно.

— Ні, ні, підемо зараз; любов, сочувство не знають проволоки. Веди мене!

Молодець взяв єї попід руку і обоє пустились іти. При ворітцях від города заступив ім дорогу якийсь чоловік, худий, аж жовтий від зависти, з хитрими очима, а Фіялочка аж взад подала ся, так налякала ся.

— Не йди! — крикнув надійшовший охриплим голосом. — Вже й так ти богато стратила сил в службі для других. Май розум, щади себе. Яка-ж буде тобі заплата за твоє пожертвоване? Невдячність, глум і докори. Ніхто тебе не пожалує, ніхто тебе не винагородить, як колись тебе твої сили опустять.

— Вступи ся з дороги! — крикнула дівчина обурена — я не шукаю ніякої нагороди, серце моє щасливе, коли може щось доброго зробити, правдивою людяностию не можна циганити. Я щаслива, коли можу чуже горе зменшити.

Жовтолиций каліка глянувши глумливо уступив ся, здвигнув плечима і пустив Фіялочку, що пішла попід руку з молодцем, котрий аж не міг надивити ся та начудувати ся тому високодушному виразови лиця своєї товаришки. Але й в нім забило ся людске серце і він в дусі спитав сам себе, в якій звязи може бути той зледащілий чоловічиско з сею красною як небо дівчиною?...

II.

Фіялочка утомлена прибула до недужої. Єї товариш, палкий молодець, завів єї до зараженої комнати. Єму здавало ся, що він на смерть в ній залюбив ся, а не зважав на то, що там, де повів тоту, котру так любить, зачаїла ся смерть і згуба. Єго самолюбиве серце розпливало ся лиш в хвилевій розкоши: не знав милосердия, не зважав на грозячу небезпечність.

Довга, тяжка недуга мучила вдовицю, котру доглядала і потішала Фіялочка богато довгих, темних ночий. Утома не могла єї опанувати, бо в єї жаждуще любови серце вкрало ся инше, далеко більше, солодше чувство, любов. — Она була ще молода, приступна для кождого ніжного чувства. Не могла оперти ся повним жару любовним завіреням молодця, в єї серци розгоріла ся любов, хоч з єї поступованя можна було противного сподівати ся. А син смертельно недужої жінки ломив собі день і ніч голову, яким би способом міг він переломити той єї загадочний опір.

Фіялочка ідучи до недужих стрічала ся часто з тим жовтим калікою, котрий глумливо до неї усьміхав ся; она спустивши очи втікала зі страхом від него, але він насьміваючись з неї кликав за нею:

— Час наш незадовго скінчить ся! Чи викажеш ся хоч одним успіхом. Я стрічав моїх наслідувателів і прихильників на кождім кроці; у мене єсть їх тьма, а у тебе чи хоч один?

Дівчина аж дрожала на ті слова, котрі були для неї тим прикрійші, що она відчувала їх правду.

Але поволи прикрий вираз єї лиця робив місце небесній щасливости. Один — думала она собі — таки останесь мені вірним тут і там. А кілько-ж то разів одно чувство, одно серце робить нас богатшими, як міліони! Лиш того побоювала ся, що прихильностию для земскої твари позбуває ся любови Всемогучого. В своїм побожнім чувстві бояла ся навіть в гадці висказати то слово, яке наповняло цілу єї душу, а коли вернула домів, припадала часто перед образом Господа і старала ся всіми силами видержати єго всевишний погляд чуючи, що вже зачинає хитати ся, бо єї серце та розум чувствують і думають по земски.

III.

Мимо щирих і неутомимих трудів, годі

шать ся Русини в опозициї. О скілько ходить о полагоджене політично-національних квестий, то Русини не будуть мішати ся в справи чисто польскі, а Поляки не можуть мішати ся в чисто рускі справи; в спільних справах, які не можуть бути успішно перемінені, є конечне порозуміне між обома народами.

Як держава сповнить свій обовязок супротив Русинів, то й Русини сповнять свій обовязок супротив держави. Бесідник заявляв, що Русини будуть голосувати против буджетової провізориї.

По словіньскім бесіднику Равнікарі говорив посол Лаврук. В рускій промові нарікав він на відносини в Галичині та підніс цілу низку скарг на спосіб стяганя податків та на знущане над селянами. Стверджує, що основаня українського університету домагає ся не лиш українська інтелїґенция, але також цілий український нарід; домагає ся цілий нарід також осідку того університету лиш у Львові. З огляду на галицкі відносини будуть Русини голосувати против буджетової провізориї, а також против новелї про водні дороги.

По дальшій дискусиї, в якій забирало голос ще кількох инших бесідників, замкнено ґенеральну дискусию, а по промовах ґенеральних послів Прошка і Франкенберґа ухвалено перейти до подрібної дискусиї. На тім замкнено засїдане о 10-ій годині 30 мінут. Слїдуюче засїдане в понеділок о 3 год. по полудни.

На засїданю водної комісиї зложив міністер торговлї Реслер заяву в справі пропозициї, щоби при помочи приватного капіталу перевести будову каналу Дунай-Одра разом з відгалуженем до Берна, обняту програмою будови на літа 1912—1922, отже не увзглядненну в найновійшім законї. Міністер заявив, що правительство принципіяльно готове як найшвидше заняти ся сею справою та евентуально і розглянути конкретні пропозициї. Відповідно до висліду доходжень переведених над внесенями що-до вимогів технічних, економічних і фінансових приступить правительство до прихильного рішеня сеї справи.

Міністер публичних робіт Трнка просив, щоби приступлено до специяльної дискусиї над каналовою новелею, вказуючи на вагу реґуляциї рік, що вправді не приносить зиску в звичайній формі, але зараджує катастрофам та причиняє ся до розвитку рільництва і промислу. Опісля обговорював міністер Трнка баження альпейских країв і німецких послів з Чехії, прирікаючи, що сповнить ті бажання після можности. Вкінци повідомив міністер, що правосильність старого каналового закона минає з кінцем сего року, отже нинїшне предложене, яке є лиш продовженєм дотеперішної акциї, має наглячий характер; міністер вказував при тім на те, що начатих каналових і реґуляцийних робіт не можна перервати.

Вкінци зазначує виразно на просьбу міністра скарбу, що реалізация цілої акциї залежить від ухвалення податкової реформи.

На тім засїдане замкнено.

Новинки.

Львів, 29 червня 1912.

— Іменованя. Є. В. Цїсар іменував почестними крилошанами гр.-кат. митрополичої капітули у Львові: о. Евгена Гузара, шкільного радника і професора в учит. семинариї у Львові; о. Тому Березовского, декана і гр.-кат. пароха в Ляховичах зарічних; о. Василя Давидяка, пароха Успеньскої церкви у Львові.

— З львівского університету. Є. В. Цїсар іменував надзвичайним професором львівского університету дра Т. Богосевича, приватного доцента соматольоґії і дентистики.

— Презента на парохію. Намістництво запрезентувало о. Івана Косоноцкого, гр.-кат. пароха в Залїскій Волї, на опорожнену парохію цїсарского надабя в Злоцкім.

— З почти. Від дня 16 липня 1912 буде ц. к. уряд почтовий і телеграфічний в Городенцї повнити в відділї телеґрафічнім цілоденну службу („С“).

— З зелїзници. Назву стациї Фрідлянд, положеної в окрузї ц. к. Дирекциї Північної зелїзниці на шляху Костайн-Бельско змінено на Фрідлянд над Остравицею.

— День цьвітів на „Рідну Школу“ на селї. До „Дїла“ пишуть: В Березовиці Великій коло Тернополя устроїв виділ читальнї „Просьвіти“ в недїлю 23 червня „день цьвітів“ на дохід „Рідної Школи“. Може дехто з читачів покиває недовірчиво головою, що певно справа невдала ся. Однак навпаки продаж цьвітів зробила сензацию в селї. Сейчас по Службі Божій о год. 1 пішло в село 4 дівчат припинаючи кождому перехожому цьвіти. А що опісля почав падати дрібненький до-

---

було недужу уратувати. Як богато инших так і она стала ся жертвою пошести, і аж коли послідний дух вийшов з неї, відступила ся Фіялочка від смертельної постелї та вернула пригноблена і засумована домів. Пропав єї спокій, єї душа була повна вражінь які принесла з собою від ложа недуги, заєдно і всюди, звеніло їй в ушах то, що там чула: слова вдячности, любови, завіреня почести, вірности і постійности.

По похороні отворили ся ворітця від города другий раз і увійшов той, на котрого вид і коли він зближав ся, взяла Фіялочку небесна розкіш.

— Приходжу подякувати тобі за твоє пожертвоване — відозвав ся молодець сївши собі побіч дївицї і взявши єї за руку — та сказати тобі, що я тебе люблю! Твоє житє моїм, твоя будучність моєю! Якесь не висказане чувство, чувство якого нема на сьвіті, тягне мене до тебе, запанувало надиною. З глубоким поважанем віддаю тобі моє серце.

Фіялочка лиш задрожала з превеликої радости і мовчала. Крім него не виділа більше нічого. Вдивила ся в него і серце мало їй не вискочило з грудий.

— Не говориш менї о любови! — відозвала ся она — я присьвятила своє житє божому званю; земскої самолюбивости мушу стерегти ся. Лиш в ідеальній любови можу бути твоєю, бо Всевишний Отець прибрав мене в непорочну чистоту. Покірно і непорочно мушу перейти через житє на земли і его закінчити. Можу лиш почуване любовної розкоші взяти з собою в сего сьвіта.

Але молодець став противити ся тим для него непонятним, темним словам. Старав ся доказувати їй точка за точкою, що любов єсть найчистійшою вірою; що Спаситель прощав тим, котрі безмірно любили і в своїй любови согрішали, ба, що ми лиш через то сповнимо ту задачу, яку Господь призначив земним сотворінням, а за примір навів непорочну Матер Божу Марию, котра облита блеском і украшена небесною короною преображає похибки людскости.

Фіялочка як би очарована слухала его слів. Супротив его безконечної краснорічивости була она безсильна як мала дитина. Прийшла на землю сповнити зовсім иншу задачу, як слухати таких слів, і зловила ся рукою за груди, мов би хотіла здержати горячкове бите серця.

— Дай менї відповідь! — благав молодець і обняв єї гнучкий стан мимо того, що она тому противилась. Серед того баження і шептаня спочивало его ніжним блеском сьвітляче око на ній, а Фіялочка від борби з власним серцем мало не зімліла.

Наконець важко зітхнула і подаючись отрої своїх чувств склонила ся в его найщирійші обнятя; груди єї забила при груди молодця і цілу мінуту спочила в приголомшаючім чарі его обнятя, щоби відтак в найблизшій хвили відопхнути его від себе.

— Геть, іди собі! — крикнула в перестраху, бо вже здавалось їй, що согрішила. Твоїм стало се серце, тобі жертвувала я свою любов, але ніколи знову не почуєш з уст моїх тоїісповіди! Іди собі, Бог з тобою, на віки!

Вирвала ся з его рук, вбігла задихана до хати, замкнула двері і обернула два рази ключем в замку, як би ще й тим хотіла зазначити ту непроходиму перепону, яка ділила їх від себе.

Молодець здивований споглядав через хвильку за нею, відтак здвигнувши плечима та усьміхаючись з погордою і глумом підійшов до воріт від города. З поза огорожі почув він придушений сьміх, а коли вийшов, побачив там знакомих, а межи ними і того жовтолицого калїку.

Чогож ти так нагло сполошив голубку? — сьміяв ся той з него. — Колиб ти був розважно приступив до цїли, був бись єї певно осягнув.

— Я хотів виставити єї лиш на пробу — відповів молодець легковажно — а коли она склонилась в мої обнятя, зникнув чар; то я усунув ся.

Голосний сьміх роздав ся по сих словах і люди розійшли ся, остала ся лиш та жовтолица потвора, котра усьміхаючись злобно споглядала за ними, а відтак звернула свої очи на позамикані вікна хатчини поза огорожею вкритою блющем.

— Я то тобі наперед сказав. Кілько-ж то вірних, кілько союзників позискав я собі на сій земли. Їй здавало ся, що позискала одно однісеньке серце і вдоволяла ся тим. Тепер і то одно єї обмакуло. Відтручена, позбавлена своеї віри, зраджена в своїй приклонности, мусить розпращати ся з сею землею, по котрій так богато сподївала ся, де прибула зі сьвятим іменем посланника божого: то бідна зраджена любов

IV.

У величавій, на мармурових стовпах опертій палатї давав найбогатший чоловік в містї великий пир. Тут зібрало ся саме добірне товариство. На що лиш богатство і пильність могли здобути ся, було тут нагромаджене. Дехто говорив, що вся та пишнота була плодом довголїтних трудів; инші знов говорили, що пан дому їхав поспішним поїздом до витиченої собі цїли в робленю майна та що его, висипану золотим піском дорогу зросила не одна сльоза, що его супроводжало на тій дорозї неодно гірке зітхнене, неодно прокляте.

Із запрошених гостий двох чужинців звертало особливу увагу всїх на себе. Один з них був то поважний молодець з благородними чертами лиця і палкими очима, другий, якийсь гливкий, жовтолиций поганець, що вічно шкірив зуби.

Оба прибули разом, але судьба їх стала зараз дуже неоднакова. Молодець мимо своєї краси і своєї притягаючої поверховности знайшов ся сам один, ніхто до него не приступав; водив своїми розумними повними одушевленя очима по ходячій то сюди то туди громаді гостий. Він занадто розумний, за надто поважний і правдолюбивий — казали гості — та поговоривши з ним хвилинку у двійку, лишали его знов самого. Тим більше рвали ся до розмови з глумливо споглядаючим калїкою, бо він умів кождому розповісти щось приперченого, его замітки і дотепи були острі і до річи, его оповіданя цікаві, словом, ціла его вдача відповідала дохови часу. В кождім его слові пробивала ся самолюбивість, гонене за ефектом, він добачив найменшу скалку, найбільший бальок та критикував его, а все, що носило на собі імя честноти і чести, обкидав немилосердно болотом. То подобало ся. Всї его окружали. Що би не зробив, що би не сказав, принимано прихильно, і так тїшив ся він мимо своєї відражаючої погани загальним улюбленем в товаристві.

(Дальше буде).

щик, то дївчата почали ходити по хатах, де їх незвичайно радо витано. В той спосіб обійшли до години 6 цїле село, а по обчисленю показало ся що на „Рідну Школу“ вплинуло 30 К 80 сот. Чаж не може се бути заохотою для всїх наших громад? Ми певні сего, що наша молодїж сейчас піде за сим гарним приміром та устроїть по своїх селах „день цьвітів“ підчас ферий.

— **Убийчий замах** за брак взаїмности. Передвчера відбула ся карна розправа перед судом присяжних у Львові против 27-лїтного Івана Дацкова з Винник. Обжалований, парібок у нотаря В. Левицкого в Винниках залюбив ся в служници Мариї Сайрківній. А що она не хотїла полюбити його, лише одного столярского челядника, тож одного маєвого вечера засїв ся на неї в стайни та стрілив 4 рази з револьвера та сильно єї поранив. Завдяки скорій лїкарскій помочи удало ся удержати єї при житю. Присяжні судиї потвердили его вину лише 6 голосами, наслїдком чого трибунал увільнив его. Прокуратор зголосив зажалене неважности.

— **Страйк адвокатів.** В Медиолянї зачав ся страйк тамошних адвокатів. Всї члени тамошної адвокатскої палати в числї 1.200 відмовили ставаня як у преторів, так в цивільних трабуналах, судах присяжних і трибуналї апеляцийнім. Також адвокатскі помічники і судові практиканти, скликавши віче, ухвалили одноголосно прилучити ся до страйку. Супротив сего в Медиолянї судова дїяльність устала зовсїм, а населене і преса не протестують проти сего. Навпаки, загал, якому немало надокучили ся непорядки в місцевих судах, ревно піддержує справу адвокатів, що домагають ся більшого числа судиїв і судових льокалів.

— **Ц. к. ювілейна ґімназия Франц Йосифа у Вижници.** Вступні іспити до І. кляси відбудуть ся дня 3 і 4 взглядно також 5 липня с. р. Дїти мають між 8 а 10 годиною з родичами або їх заступниками явити ся в дирекцийній канцеляриї і виказати ся метрикою і коли ходили до публичної школи, фреквентацийним сьвідоцтвом або шкільним повідомленем за 4 шкільний рік. Ученики мусять в сїм шкільнім роцї кінчити найменше 10 лїт. Шкільні повідомленя чи сьвідоцтва мусять мати замітку „зголосив свій вступ до середної школи“ а вислїд науки з викладної мови має бути зазначений одною нотою. Як би не доставало лише одного услівя, ученик не буде припущений до іспиту. При вписї мають родичі або заступники подати рідну мову ученика. Ся заява обовязує на будуче. Такса виносить разом (і за чорнило на цїлий рік) 7 К 50 сот. При іспитї вимагає ся з науки релїґії таких відомостий, які можна собі придбати в перших чотирох клясах народної школи, а з руской мови має ученик уміти: читати, писати, розбирати поодиночо розширені реченя, то є пізнавати части мови і реченя, відмінювати, головні правила правописи і користати з тих правил в диктатах. З рахунків вимагає ся правил в чотирох головних операциях (цїлими числами) з увзглядненем практичних питань з щоденного житя. Також мусить уміти й по нїмецки механїчно читати й писати. Вступні іспити по фериях відбудуть ся 1 і 2 вересня. В кождім із сих речинців рішає ся безуслівно о приняттю ученика. Зголошувати ся до нового іспиту не може репробований ученик скорше як по роцї в якім небудь заведеню. Документи вручені Дирекциї при вписї зверне ся аж 8 вересня. В разї неприняття ученика звертає ся назад таксу. Іспити приватистів починають ся 1 липня о 8 годині рано. Шкільний рік кінчить ся 1 липня роздаваем сьвідоцтв.

— **Бурса філії Тов-а Педаґоґічного в Рогатинї** розписує конкурс на приняте питомців. Платня 20 К і одноразовий датток 7 К. Подання належить вносити на руки о. Т. Кудрика до 10 липня с. р. До подання долучає ся декларацию, що батько (опікун) заплатить платню найдальше до 5 кождого місяця і дописну карту (або марку) на відповідь. — *о. Яворский*, голова.

— **Виділ Тов-а ім. Котляревского** відбув дня 26. с. м. засїдане під проводом містоголови п. Я. Весоловского. По принятю до відома резиґнациї голови проф. др. К. Студиньского обговорювано способи оживленя товариства і в тій цїли рішено відбути у вереснї загальні збори, а заразом поручено д. А. Будзиновскому, яко директорови артистично-технїчної секциї, починити всякі приготовленя так, щоби з початком вересня можна розпочати правильні театральні вистави. Для виконаня сеї ухвали просить ся всїх пп. аматорів і аматорок, які схотїли би брати участь в новоорґанізуючім ся театрі ім. Котляревского, щоби зволили зголошувати свою охоту до співпраці на руки д. А. Будзиновского (ул. св. Яцка 4), або секретаря д. І. Савицкого (тов. „Просьвіта“ Ринок 10).

— **В кратері Везувія.** Помічник директора обсерваториї Везувія проф. Мелядра спустив ся на глубину 500 сяжнів в кратер. Товаришив ему фотоґраф, якому удало ся зняти ряд сьвітлин для кінематоґрафу. Відфотоґрафовано з'їзд в кратер і крім того виділюванє ґазів і инші цїкаві фізиольоґічні дїйства вулькану.

— **Злочинний замах на сьвященика.** З Салерно доносять: Тутешний парох, о. Каделї, відправлючи оногди Службу Божу нечайно підчас відправи впав на землю. Перевезено его сейчас до шпиталя, де стверджено, що до вина, якого о. Каделї уживав до Служби Божої, якась злочинна рука влила більшу скількість сублїмату.

— **Статистика монаших чинів і конґреґаций.** Після даних, оголошених в річнику, виданім римскою Куриєю, статистика мужеских чинів і конґреґаций на цїлім сьвітї, представляє ся в сей спосіб: Чин Бенедиктинів розпадає ся на 14 розгалужень, числячих 156 монастирів, 1.603 церков, 142 колеґії з 4.450 монахами і 2.007 братьми. Картузи числять 1.000 монахів, замешкуючих 25 монастирів. Домінїканів є 4.476, подїлених на 367 домів в 33 провінциях. Францїшканів є 16.968 в 1.487 монастирях, а числять 79 пров. В 574 монастирях мешкає 10.056 Капуцинів. Чин Кармелїтів числить 1.900 членів в 163 монастирях. Єзуїтів є 16.249 в 23 пров. Лазаристів є 3.000 в 240 домах. „Батьки від сьв. Духа“ в числї 1.630 мешкають в 203 домах. Редемптористів є 4.000 в 215 домах. Маристів є 1.000. Африканьскі місиї з Ліони числять 3.500 членів, а місионарі „Преч. Мариї Африканьскої Діви“ 500 членів. Вкінци 14.630 шкільних братів мешкає в 1.700 домах.

Телеграми.

Відень 29 червня. В дипльоматичних кругах слїдять з великим занепокоєнем хід подій в Альбанії. Піскя приватних вістий з Монастира, всі Альбанцї, котрі тепер служать в армії, наміряють перейти на сторону бунтівників. Альбаньскі вояки, котрі здезертерували з турецкої армії, стоять тепер табором коло Резни. З Солуня доносять, що тамошні полїтичні круги гадають, що ґарнізон в Солуни прилучить ся також до бунту. Кажуть навіть, що вояки роблять вже відповідні приготовленя.

Рим 29 червня. Президент міністрів подав до відомости депешу ґен. Гарзоні з Фарми, що вчера о год. 9½ рано Італїянцї заткнули хорухов на мурах Сіді Сзід по тяжкій борбі.

Льондон 29 червня. „Daily Chronicle“ доносить в депеші з Константинополя, що Анґлїя переговорює з державами в справі триполїтаньскій. Триполїтанія мала би полишити ся і на дальше під релїґійним зверхництвом султана, а Киренайка під турецким панованем. Італїя мала би покинути Киренайку і острови на Еґейскім мори і заплатити Туреччинї відшкодоване за шкоди спричинені в Триполїтанії, а Туреччина мала би дати відшкодоване за кошти війни на мори Еґейскім.

Цїна збіжа у Львові.

дня 29-го червня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	9 50	до	10·50
Жито	9·—	„	9·50
Овес	9·20	„	9·50
Ячмінь пашний	8·25	„	8 50
Ячмінь броварний	8·50	„	9·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	12·—	„	14·—
Вика	10 20	„	10 75
Бобик	8·50	„	9·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	—·—	„	—·—
Конюшина біла	—·—	„	—·—
Конюшина шведска	—·—	„	—·—
Тимотка	—·—	„	—·—

Надіслане.

— **Концерти**, які уладжує тов. „Акад. хор Бандурист“ підчас сегорічних ферий на дохід „Рідної школи“ і стипендийного фонду ім. М. Лисенка, відбудуть ся в отсих місцевостях: в липни Золочів 15-го, Зборів 16-го, Тернопіль 17-го, Скалат 18-го, Теребовля 21-го, Хоростків 22-го, Чортків 23-го, Скала 24-го, Борщів 25-го, Заліщики 29-го, Чернівцї 31-го — в серпни Коломия 1-го, Делятин 2-го, Микуличин 3-го, Тисьменица 6-го, Бучач 7-го, Підгайцї 9-го, Бережани 11-го, Перемишль 12-го. В концертах тих обіцяли доси ласкаву співучасть: Вп. п. Олеся Парахоняківна, Впр. о. Евген Купчиньский, Вп. п. Михайло Гарасевич і тов. О. Пежаньский. По кождім концерті відбудуть ся танцї. Виділ тов. „Бандурист“ звертає ся отсею дорогою з горячою просьбою до Вп. земляків висше названих місцевостий, щоб помогли нам ласкаво при устроюваню концертів. Поміч ся відносила би ся головно до винайму салї і фортепяну. Всїх, що зволять жертвувати свою ласкаву поміч, просимо подати свою адресу на руки Ярослава Сімяновича, Львів, ул. Куркова ч. 10, II. пов. — *Виділ.*

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

ОГОЛОШЕНЯ.

Роман Сїрецкий і Сп.

головні аґенти

компанії Canadian Pacifik Railway та Північно-нїмецкого Льойда Cipiar

Позір Буковинцї!

Позір Галичане!

Хто хоче їхати

до

Канади Америки, Арґентини і т. д.

дешево, добре та без пересїданя скорими, почтовими пароходами на Антверпен, Брему, Гамбурґ, Ротердам і т. д.; хто хоче без клопоту заїхати на місце

Америки, Канади, Арґентини і т. д.

з Бреми просто без пересїданя, славними цїсарскими кораблями „KAISER-SCHIFFE“ добре, вигідно та дешево

най пише по поясненя до подорожі та най посилає завдатки на шифкарту

до одинокої рускої аґенциї Бюра подорожи „Сьвіт“ Романа Сїрецкого і Спілки Чернівцї, ул. Кохановского ч. 1.

або

до Генеральної Агенциї Північно-нїмецкого Льойда, Львів, ул. Городецка ч. 93.

Михайло Скірка

римар і сїдельник

у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручає богатий вибір сїдел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всїлякі вироби зі шкіри.

Цїни приступні.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопала) у Львові. Телефона ч. 527.